

“ՄԵԾԱՅՈՒՍՅԷ”

(Ասուածամօր գերեզմանին առջեւ)

«Մայր սուրբ, սխալելի լուսոյն . . .» :

Մորիայէն քարնկէց մը վար, անդին,
Խորն Կեդրոնի հեղեղասին, եւ յայնկոյս,
Դարեւ ամբողջ դու հաւասփի մարմանդին
Արբուցանող ցօլը եղար, մի՛ւս սուրբ Կոյս:

Մայրութեան սուրբ զաղափարին դրօշակիր,
Ասուածութեան մ'անպարագիր եւ աննառ
Մեծ խորհարդին հոգի ու կեանք հազցուցիր,
Խորհո՛ւրդ եղար, խորանայարկ դո՛ւ Տանար:

Դարեր յետոյ, անա՛ղ զրպիր մ'աննրբան,
Դերեզմանիդ դրան առջեւ ծնրադիր՝
Կ'օրհնաբանէ ըզեզ ի յու՛ւ իր մօրկան,

Եւ հաւասփի կտրած քննար ու փանդիւ՝
Տաղերդէ հեզ հաւասարծարծ այս քերթումը,
Որ իբրեւ մայր՝ ծընար զաննառ Բանն Ասուա՛ծ . . . :

ՀՄԱՅԵԱԿ ԳՐԱՆԵԱՆ

(Կեդրոնի Ձոր, Ա. Կուսի գերեզմանին
կից պարտէզին մէջ, 17 Պոստս 1908)

Հիւսիսներէն հոս եւ վազեր,
Հեղեղելու սերմը արեան,
Սերմը մըսփին,
Աւազներուն այս աներազ,
Որ մը ապա նըսած ափին
Այս ջուրերուն,
Աւաղեր են փառքն անկայուն
Ժամանակին:

Գետն է խաղաղ,
Ինչպէս նրնջող մանկան երես,

Արեւ ծոցուր ու ծանրախոն,
Իսկ երկինքն է քեւասարած
Հորիզոնէ մինչ հորիզոն,
Մըսփին նըման՝
Ըսեղծողին աշխարհներու:

Բուրգերն հեռո՛ւն,
Երազածուփ հորիզոնին,
Եւ յաւերժին մէջ հեռասոյզ,
Կ'ամբարսակուին,
Անցեալին դէմ հազարամեայ:

ԵՂԻՎԱՐԴ